

VIJESTI IZ SVIJETA

Adventistička misija za mladež i odrasle

Treće tromjesečje 2021.
SJEVERNOAMERIČKA DIVIZIJA

Nakladnik

Odjel za crkvene službe pri Hrvatskoj konferenciji
Kršćanske adventističke crkve
Prilaz Gjure Deželića 77, 10000 Zagreb

www.AdventistMission.org
www.adventisti.hr

Urednik

Mario Šijan

Prijevod

Mirna Đurin

Korektura

Brankica Vukmanić

Umnoženo u uredu nakladnika, 2021.
Za internu uporabu

Dragi voditelju subotnje škole,

U ovom tromjesečju prikazujemo Sjevernoameričku diviziju, koja nadgleda rad Kršćanske adventističke crkve u Sjedinjenim Američkim Državama, Kanadi, francuskim područjima St. Pierreu i Miquelonu, britanskom prekomorskom području Bermuda, području Guama, otoka Wake, na Sjevernim Marijanskim otocima u Tihom oceanu te u tri obližnje države u slobodnom udruženju sa Sjedinjenim Državama — Palau, Marshallovi otoci i Federativne Države Mikronezije. Na tom području živi 367 milijuna ljudi, uključujući 1,25 milijuna adventista. To je omjer jednog adventista na 293 ljudi.

Posebno projekti trinaeste subote ovoga tromjesečja nalaze se u američkoj saveznoj državi Arizoni, kanadskom teritoriju Nunavut, i na arhipelagu Palauu s više od petsto otoka, dijelu Mikronezijskog područja u zapadnom dijelu Tihog oceana. Četvrti projekt ima za cilj pružanje pomoći izbjeglicama u Sjevernoameričkoj diviziji.

Ako želite svoju subotnju školu oživiti ovog tromjesečja, nudimo razne fotografije i druge materijale koji prate svako od iskustava. Više informacija dostupno je uz svako izneseno iskustvo. Za fotografije turističkih mjesta i drugih prizora pojedine zemlje, iskušajte besplatnu banku fotografija kao što su pixabay.com i unsplash.com. Osim toga, možete preuzeti i PDF činjenice i aktivnosti iz Sjevernoameričke divizije na bit.ly/NAD-2021. Pratite nas na facebook.com/missionquarterlies. Englesku PDF verziju časopisa *Vijesti za mlade i odrasle* možete preuzeti na bit.ly/adultmission, a *Vijesti za djecu* na bit.ly/childrensmisson. Videozapisi Mission Spotlight dostupni su na bit.ly/missionspotlight. Slike koje se mogu prin-

tati i crteže koje djeca mogu bojiti možete preuzeti na bit.ly/bank-coloring-page. Ako mogu biti od pomoći, kontaktirajte me na mcchesneya@gc.adventist.org.

Hvala vam što ohrabrujete vjernike da misle na misiju!

Andrew McChesney, urednik

Misijski projekti

Trinaesta subota u ovom tromjesečju pomoći će Sjevernoameričkoj diviziji u:

- ◆ Izgradnji smještaja za osoblje u Školi Palau, Palau;
- ◆ Završavanju druge faze izgradnje višenamjenske sportske dvorane u indijanskoj školi Holbrook, Sjedinjene Američke Države;
- ◆ Izgradnji crkava za izbjeglice i dodjelu stipendija, Kanada i Sjedinjene Američke Države;
- ◆ Izgradnji crkve i društvenog središta Igloolik, Kanada.

3. srpnja 2021.

Sretan što sam se vratio

Arizona, SAD

Adventistička misija predstavila je Adraina u misijskom iskustvu za djecu u drugom tromjesečju 2018. godine. Tada je upravo završavao dvanaesti razred adventističke indijanske škole Holbrook, misijske škole za domoroce u američkoj državi Arizoni.

Adrain nije poznavao svojega oca, a njegova majka je često pila. Kad je imao sedam godina, stariji brat ga je naučio kako piti alkohol i koristiti droge. Adrain nije mislio da je išta bilo pogrešno s njegovim životom i nije htio živjeti u Holbrooku kad je tamo upisan u treći razred. Ali naučio je mnogo novih znanja u školi, uključujući važnost kupanja i pranja odjeće. Prestao je piti i drogirati se. Otkrio je da ga igranje košarke u teretani pomaže razveseliti kad se osjeća tužno. U sedmom razredu proučavao je Bibliju s pastorom i dao svoje srce Isusu.

Idemo otkriti što se dogodilo s Adrainom od završetka njegovog dvanaestog razreda. Ovo je njegovo iskustvo ispričano njegovim riječima.

Završio sam indijansku školu Holbrook 2018. godine. Predao sam svoj život Isusu i On mi je pomogao da nadvladam drogu i alkohol. Pomogao mi je da pronađem svrhu u životu. Slijedeći stope jednoga od mojih stričeva, odlučio sam postati inženjer. Upisao sam se na Koledž Union, adventističku školu u Nebraski, i započeo nov put kao student.

Svi na koledžu bili su tako ljubazni, druželjubivi i veseli. Čak su me i stranci pozdravljali.

Pronašao sam prijatelje na predavanjima, zboru i sportovima u školi. Pozvan sam na proučavanje Biblije sa stu-

dentima teologije i svidjeli su mi se svi duhovni programi koje je škola nudila, uključujući večernji program *After Glow* svakog petka navečer.

Sve je bilo odlično dok nisam saznao da će moja sveukupna školarina stajati značajnu količinu novca. Nisam to znao. Kad sam dobio račun, bio sam preneražen.

Sljedeće godine odlučio sam ići u školu rezervata Navajo. Nakon što sam malo istražio na internetu, uvidio sam da tehnički fakultet u Novom Meksiku ima dobar inženjerski program. Bio sam uzbuđen što ću nastaviti svoje školovanje bez brige o visokoj cijeni privatne kršćanske škole.

Međutim, nakon što sam stigao, brzo sam shvatio da škola nema drugih studenata kršćana s kojima bih se mogao družiti. Iskušenje za piće i korištenje droge bilo je neodoljivo. Mogao sam izbjegavati da ne upadnem u takav način života, ali bio sam usamljen.

Drugi semestar bio sam toliko usamljen da to više nisam mogao podnijeti. Razgovarao sam s osobljem indijanske škole Holbrook s kojima sam bio u kontaktu. Čudesno, mjesto se baš otvorilo i htjeli su da dođem natrag u Holbrook i radim kao voditelj radne skupine te da nastavim svoje školovanje kroz prijelazni program škole.

Razlika između ozračja na tehničkom fakultetu i u indijanskoj školi Holbrook je ogromna. Holbrook je moj dom. Sretan sam što sam se vratio.

Volio bih se vratiti na Koledž Union kako bih završio svoje školovanje i molim se Bogu da mi osigura put kako bih se vratio a da ne upadnem u dug. Znam da Bog ima plan za moj život. Molim vas da se molite za mene dok Ga nastavljam slijediti kamo god me On vodi.

Hvala vam na darovima trinaeste subote koji su prije tri godine pomogli u pokretanju plana za novu sportsku dvoranu i zdravstvenog središta zvanog *Novi život* na Holbrook, adventističkoj indijanskoj školi. Vaši darovi ovoga tromjesečja pomoći će završiti drugu fazu izgradnje te ustanove, u

kojoj će se škola posvetiti liječenju visoke stope pretilosti, bolestima srca, dijabetesu, depresiji i samoubojstvima među domorocima američke djece i mladeži.

Povezano s iskustvom

- ◆ Zamolite nekog mladića da iznese ovo iskustvo u prvom licu.
- ◆ Pročitajte Adrainovo iskustvo iz 2018. godine na: bit.ly/Adrain-2018.
- ◆ Slike povezane s iskustvom preuzmite na Facebooku: bit.ly/fb-mq.
- ◆ Misijske objave i činjenice o Sjevernoameričkoj diviziji preuzmite na: bit.ly/NAD-2021.

Indijanska škola Holbrook otvorena je 1946. u Holbrook, u Arizoni. Osim što podučava redovni program engleskog jezika, povijesti, matematike i znanosti, nastava se održava u strukovnim predmetima kao što su automehatika, jahanje, zavarivanje i obrada drveta. Škola također radi na očuvanju indijanske kulture poučavanjem tradicije izrade keramike, proučavanjem jezika Navajo i vladanja. Trenutno se škola financira u omjeru: 20% od Tihooceanske unije konferencija i 80% donacijama.

10. srpnja 2021.
Straža na putu
Arizona, SAD

Moj muž Derek i ja putovali smo tri sata od adventističke indijanske škole Holbrook u glavni grad Arizone, Phoenix. Radim u školi Holbrook kao zapisničarka i administrativna asistentica, dok je Derek pomoćnik održavanja. Subotnje poslijepodne vozila sam naš džip, a Derek je drijemao na suvozačevom sjedalu. Kasnili smo. Uputili smo se u Phoenix kako bismo slušali subotnju popodnevnu propovijed u crkvi, ali smo najprije trebali otići po moju majku kako bi i ona išla s nama.

Tijekom vožnje spustila se snažna kiša. Mokra cesta pružala se kroz niz planinskih lanaca, a ja sam vozila mnogim zakrivljenim cestama. Ipak, pritiskala sam pedal za gas. Mnogi automobili su jurili kraj nas na cesti.

Na pola puta naše je vozilo počelo proklizavati. U nekoliko sekundi džip se zavrtio za 180 stupnjeva i razbio o blatno brdo na jednoj strani ceste. Prevrnuo se na Derekovu stranu i skliznuo autocestom unatrag, zaustavivši se oko sedamdeset i pet metara od početne točke udara. Nekako se uspio zaustaviti uspravno na sva četiri kotača.

Derek i ja sjedili smo u potpunom šoku. Derek se mučio otvoriti svoja vrata. Nisu se mogla pomaknuti. Zaglavila su se u automobilskom okviru. Derek je osjetio dim. Bojeći se da će se vozilo zapaliti, uzviknuo je: "Moramo otići odavde!"

U tom su se trenutku otvorila moja vrata. "Jeste li dobro?" pitala je žena koja je otvorila vrata.

Žena je bila svjedok cijele nesreće i zaustavila se da pomogne. Nekoliko minuta kasnije mala skupina ljudi okružila je naše vozilo. Pitali su jesmo li zvali šleper. Nismo, ali prije

nego što smo uspjeli odgovoriti, šleper se zaustavio točno ispred nas. Vozač, koji je posjedovao vučnu tvrtku, vraćao se od zubara.

“Mogu li vam pomoći?” upitao je.

Iako nismo pozvali policiju, odjednom se pojavio policajac kako bi usmjerio stalan protok prometa koji je fijukao kraj nas. Njegova pomoć bila je prijeko potrebna, jer naše vozilo, smješteno na zavoju i nizbrdici, nije bilo jasno vidljivo nadolazećem prometu.

Za samo nekoliko minuta naš je džip bio natovaren na šleper i spreman za polazak. Mi smo pregledali štetu. Džip je imao dva neoštećena kotača, haubu i krov. Sve ostalo je bilo uništeno. Vozilo je bilo dokrajčeno.

Derek i ja sjeli smo u šleper pokušavajući shvatiti što se dogodilo. Mislili smo povesti prijatelja u Phoenix taj dan, ali namjera nam je propala. Inače putujemo sa svojim psom, ali on nije bio s nama tog popodneva. Na suprotnoj strani ceste, udaljenoj od blatnog brijega o koji smo u početku udarili, bila je strma padina. Derek i ja preživjeli smo nesreću sa sitnim ogrebotinama, nešto boli u mišićima i nekoliko modrica.

Kako je moguće da nismo udarili nijedan auto? Kako to da smo završili gore na desnoj strani? Kako to da nismo udarili u zaštitnu ogradu i strmoglavili se trideset metara nizbrdo?

Jedini mogući odgovor je da je Bog poštedio naše živote. Pobrinuo se za sve, čak i prije nego što smo krenuli na put. Kasnije smo saznali da su troje prijatelja i njihove obitelji bili nadahnuti da se mole za nas toga dana. Bog je uslišio njihove molitve. Za manje od sat vremena nakon nesreće, prijatelji iz indijanske škole Holbrook pokupili su nas i odvezli nas kući.

U Psalmu 94,22 piše: “Jahve mi je utvrda, Bog — hrid utočišta moga.” Bog nas je mnogo puta zaštitio u indijanskoj školi Holbrook. Iskreno zahvaljujemo Bogu na Njegovoj stalnoj straži nad nama.

Hvala vam na darovima trinaeste subote koji su prije tri godine pomogli u pokretanju izgradnje nove sportske dvorane i zdravstvenog središta zvanog *Novi život* na Holbrook, adventističkoj indijanskoj školi. Vaši darovi ovoga tromjesečja pomoći će u završavanju druge faze izgradnje te ustanove, koja će se boriti s visokom stopom pretilosti, bolestima srca, dijabetesom, depresijom i samoubojstvima među domorocima američke djece i mladeži.

Nakon mnogih napora i traženja rješenja, američka vlada je pokušala prisiliti pripadnike plemena Navajo da upisuju svoju djecu u škole zapadnog tipa, posebno internatske škole, koje su bile opremljene ne samo za obrazovanje, već i za “amerikanizaciju”, što su neki nazvali kulturnim genocidom.

Ako u Arizoni posjećete kaktus, mogli biste završiti u zatvoru na dvadeset i pet godina. Kaktus *saguaro* može narasti do petnaest metara u visinu, ali raste vrlo sporo i može živjeti dvjesto godina.

Povezano s iskustvom

- ◆ Zamolite neku ženu da podijeli ovo iskustvo u prvom licu
- ◆ Slike povezane s iskustvom preuzmite na Facebooku: bit.ly/fb-mq.
- ◆ Misijske objave i činjenice o Sjevernoameričkoj diviziji preuzmite na: bit.ly/NAD-2021.

17. srpnja 2021.

Nisi sam

Arizona, SAD

Kroz moje djetinjstvo iskusila sam štošta za što ne osjećam da bi ih djeca trebala proživljavati. Vidjela sam ljude kako piju i gube razum pod utjecajem droge. Vidjela sam ljude kako puše marihuanu u nadi da će se na kratko vrijeme osjećati dobro.

Moja majka je Navajo, a moj otac je Meksikanac. Moja je obitelj jednom bila dobra i draga; prisustvovali smo bogoslužjima svake nedjelje. Ali tada je moja majka počela piti alkohol i sve se činilo kao da propada. Kao mala djevojčica vidjela sam kako moj otac tuče moju majku svojim rukama, a ponekad biljarskim štapom. Bila sam uplašena jer sam se osjećala slabo i bespomoćno. Nisam imala snagu da išta učinim u vezi s tim.

Moja majka je bila zatvarana i otpušтана iz zatvora zbog optužbi za nasilje u obitelji, vožnje u pijanom stanju i drugih nevolja. To me je jako povređivalo.

U isto vrijeme, moj otac nije bio često kod kuće. Bio je puno puta otpremljen u Meksiko, ali se nastavljao vraćati u Sjedinjene Američke Države. Nikad mi nije čak niti zaželio sretan rođendan. Ali Bog mi je nekako svaki dan dao snagu da idem naprijed. Iako nisam imala zemaljskog oca koji je brinuo, imala sam nebeskog Oca koji me je volio.

Navikla sam skrivati svoje osjećaje i ponašati se kao da je sve u redu. Ljudi su me ponekad pitali kako držim sve moje osjećaje u sebi. Teško je, ali se navikneš kad nitko ne sluša kako se osjećаш.

Kako sam odrastala, promijenila sam se i postala drugom osobom. Postala sam previše zaštitnički nastrojena prema svo-

joj braći i sestrama. Upadala sam u višestruke tučnjave, izostajala sam iz škole kako bih bila *cool* i počela sam pušiti marihuanu.

Tada, kad sam imala dvanaest godina, shvatila sam da ne želim postati kao moji roditelji. Ali nisam znala što učiniti.

Godinu ili dvije kasnije došla sam na Holbrook, adventističku indijansku školu, započeti deveti razred. U školi sam zavoljela Krista i shvatila sam vrstu ljubavi koju On ima za mene. Unatoč svemu kroz što sam prošla, Bog je imao plan za mene, uključujući dolazak na Holbrook.

Moje razumijevanje života se promijenilo. Sada znam da je Bog bio sa mnom cijeli moj život. Ja to samo nisam primijetila. On je uvijek bio pokraj mene, dajući mi snagu da idem dalje, bez obzira na to što sam iskusila. Do dan danas On mi nastavlja davati snagu u svemu što radim, za svaku odluku koju donosim i svaki put kada osjećam kao da ću odustati.

Moj najdraži biblijski redak je Izlazak 14,14: "Jahve će se boriti za vas. Budite mirni!" Bog će ti dati pobjedu nad bilo čim kroz što prolaziš ako Mu dopustiš da se pobrine za tebe. On te ima u svojim rukama i On će se za tebe boriti. Nisi sam. Ja nisam sama.

Hvala vam na darovima trinaeste subote koji su prije tri godine pomogli u pokretanju izgradnje nove sportske dvorane i zdravstvenog središta zvanog *Novi život* na Holbrook, adventističkoj indijanskoj školi. Vaši darovi ovoga tromjesečja pomoći će pri završetku druge faze izgradnje te ustanove koja će se boriti s visokom stopom pretilosti, bolestima srca, dijabetesom, depresijom i samoubojstvima među domorocima američke djece i mladeži.

Povezano s iskustvom

- ◆ Zamolite neku djevojku da podijeli ovo iskustvo u prvom licu.
- ◆ Adventistička misija ne imenuje ljude ispod osamnaest godina njihovim punim imenima.
- ◆ Slike povezane s iskustvom preuzmite na Facebooku: bit.ly/fb-mq.
- ◆ Misijske objave i činjenice o Sjevernoameričkoj diviziji preuzmite na: bit.ly/NAD-2021.

Sjedinjene Američke Države treća su po veličini država u svijetu (nakon Rusije i Kanade) i treća najveća država po broju stanovnika (nakon Kine i Indije).

Arizona je šesta najveća država u Sjedinjenim Američkim Državama, prema veličini teritorija, i četrnaesta po broju stanovnika. Nalazi se na jugozapadu SAD-a i graniči s državama Nevadom, Novim Meksikom, Utahom, Kalifornijom i Koloradom.

Arizona je poznata po Velikom kanjonu koji je dubok više od 1,6 kilometara, dugačak 365 kilometara i širok i do 29 kilometara.

24. srpnja 2021.
Okružena ljubavlju
Arizona, SAD

Iako sam odrasla s obitelji u malom mjestu, vidala sam alkoholizam, droge i nasilje skoro svaki dan. Sve je to bilo uobičajeno. Sjećam se da sam vidala radnike kako postavljaju ogradu oko škole, ali to nije zaustavilo alkohol, droge i nasilje od ulaska u razrede. Bande su započinjale tučnjave i donosile droge i alkohol. To je bilo u srednjoj školi. Ponekad ni hodanje kući od autobusne postaje nije bilo sigurno za mene samu. Možda su to neki od razloga zašto je moja majka odlučila ispisati me iz državne škole i poslati me u privatnu školu.

Prvi izbor moje majke bila je privatna škola u američkoj državi Meksiko, ali stavljena sam na listu čekanja. Zatim smo razmotrili drugu školu u Novom Meksiku, ali ja je nisam mogla pohadati jer je to bila škola koja nije imala studentski dom. Napokon, moja majka je vidjela da djeca nekoliko naših rođaka idu na Holbrook, adventističku indijansku školu u Arizoni. Škola je bila dosta udaljena od naše kuće, ali moja majka i moja teta su odlučile da je to dobro za mene.

Upisala sam deveti razred u kolovozu 2010. godine. Na početku je bilo teško biti daleko od obitelji. Nije mi smetalo obavljati poslove sama, kao što su pranje rublja, čišćenje sobe i brinuti se potpuno o sebi. Jedino na što nisam bila spremna bio je sat Biblije.

U djetinjstvu sam morala odlaziti u crkvu s nekoliko teta, ali išla sam jedino zbog toga jer nisam smjela ostajati doma sama. Moje tete su me vodile u različite crkve i također na Ljetni biblijski tečaj. Ipak, i dalje nisam znala kako čitati Bibliju.

U kršćanskoj školi Holbrook se smatralo sramotnim ne znati kako čitati Bibliju. Ali polako sam počela učiti o Isusu i kako On radi u našim životima. Uskoro sam dala svoje srce Isusu.

Četiri godine kasnije završila sam indijansku školu Holbrook. Studirala sam na koledžu dvije godine, ali sam se onda usmjerila na druge ciljeve. Moj je život postao užurban, izgubila sam pogled na Isusa i prestala biti adventistica.

Tijekom posjeta prijatelja iz Teksasa, čula sam da se moja teta, koja mi je bila kao majka, jako razboljela i da je često završavala u bolnici u Phoenixu, u Arizoni. Uхватила sam let iz Teksasa za Arizonu na moj rođendan kako bih iznenadila svoju tetu. Provela sam vrijeme s njom dok nije umrla nekoliko dana kasnije.

Nakon njezine smrti pobjegla sam od kuće natrag u Teksas. Ali nisam bila sretna. Kad me prijatelj obavijestio kako se otvara radno mjesto u školi, zgrabila sam tu priliku. Kad sam se vratila, usko sam surađivala sa studentima i to mi je donijeli puno zadovoljstva. Sljedeće godine škola mi je ponudila da se vratim kao koordinatorica za školarine. Biti opet u Holbrooku promijenilo je moj život na toliko mnogo načina. Bilo je nevjerojatno biti okružena ljubavlju.

Hvala vam na darovima trinaeste subote koji su prije tri godine pomogli u pokretanju gradnje nove sportske dvorane i zdravstvenog središta zvanog *Novi život* u adventističkoj indijanskoj školi Holbrook. Vaši darovi ovoga tromjesečja pomoći će pri završavanju druge faze izgradnje te ustanove, koja će se boriti s visokom stopom pretilosti, bolestima srca, dijabetesom, depresijom i samoubojstvima među domrocima američke djece i mladeži.

Povezano s iskustvom

- ◆ Zamolite neku djevojku da iznese ovo iskustvo u prvom licu.
- ◆ Slike povezane s iskustvom preuzmite na Facebooku: bit.ly/fb-mq.
- ◆ Misijijske objave i činjenice o Sjevernoameričkoj diviziji preuzmite na: bit.ly/NAD-2021.

Konferencija Arizona, u kojoj se nalazi obrazovna ustanova *Holbrook Indian School*, ima sedamdeset i osam crkava s 20.692 članova. Sa stanovništvom od 7.052.954 ljudi u državi, jedan adventist dolazi na na 341 ljudi.

Sveučilište Oakwood, u državi Alabami, jedina je obrazovna ustanova izravno vezana za Sjevernoameričku diviziju.

Pleme Navajo nalazi se u dijelovima države Arizone, Novoga Meksika i Utaha, na više od 71.000 kvadratnih kilometara — što je područje veće od deset od pedeset država u SAD-u.

31. srpnja 2021.
Njegovateljica za
Davatelja lijeka
Arizona, SAD

Kako je biti odgajateljica skupini od nekoliko desetaka djevojčica i mladih žena u adventističkoj indijanskoj školi Holbrook?

Kad sam prvi put došla na Holbrook, upoznala sam Lilly. Sedamnaestogodišnja djevojka odmah me prihvatila kao baku. Bila je željna pomoći mi u učeničkom domu. “Mogu li ti pomoći peći *muffine* ovog tjedna?” rekla bi ona. Ili: “Mogu li ti pomoći pisati biblijske retke na ploču?”

Jasno se sjećam jednog drugog pitanja koje me je pitala na početku školske godine. “Znaš li da sam trebala biti upisana dva puta na ugovor zadnje dvije godine?”

O čem je ona govorila? Saznala sam da je bila toliko depresivna prošle školske godine da se mislilo kako postoji rizik da naudi sama sebi. Potpisala je ugovor kao obećanje da će potražiti pomoć prije nego što učini bilo što čime bi naudila samoj sebi.

Mnogo djevojaka koje su došle u indijansku školu Holbrook došle su s dodatnim emocionalnim teretom. Iskusile su razne oblike trauma, čak i u ranim godinama. Sjećam se učenice drugog razreda, Rose, koja mi je rekla kako je svjedočila ubojstvu njezina oca. Jedne noći, dok sam se pripremala napustiti moj radni stol i otići u krevet, mala djevojčica dotrčala je do mene i bacila mi se u zagrljaj.

“Ne mogu spavati”, rekla je. “Vidim svog tatu kako mi se smješka kroz prozor.”

Odvela sam je natrag u njezinu sobu, pjevala sam i molila se s njom. Sama sam imala problema sa spavanjem dok sam mislila o tome kroz što su te djevojke prošle.

Dva mjeseca od početka školske godine, Lilly mi se povjerala kako je muče užasne noćne more. Kad mi je počela opisivati noćne more, shvatila sam zašto sam trebala doći u tu školu. Vidite, kad sam bila tinejdžerica, iskusila sam istu vrstu noćnih mora. Bog je želio da razvijem poseban odnos s Lilly kako bih osigurala da i ona uz Njegovu pomoć svlada te noćne more. Rekla sam joj kako me je Bog oslobodio noćnih mora svojom moći i da On to isto može učiniti i za nju.

Neki učenici bi radije ostali u školi, negoli išli kući za praznike. To je zato što je okruženje kod kuće otrovno. Sjećam se Rose, koja je pohađala drugi razred i koja se vraćala s kratkog odmora kod svoje majke. Kad sam joj otvorila vrata da uđe u dački dom, pogledala je okolo, a zatim uzdahnula: "Lijepo je biti doma."

Lilly je izbjegavala odlazak kući. Ni danas ne znam kakvu je traumu ona proživjela, traumu koja joj je nanijela toliku emocionalnu štetu. Ali to nije moj posao. Moj posao je pokazati bezuvjetnu ljubav svim djevojkama, razumijevajući da sam ja njegovateljica, a Bog je Davatelj lijeka.

Dok smo proučavali pouku o stvaranju, pitala sam Lilly je li znala da je svijet stvoren, prije nego što je došla u školu. "Nisam", odgovorila je.

"A jesi li čula za Bibliju? Jesi li vidjela Bibliju u svojem domu i domu svoje bake?"

Mahnula je glavom. Prvi put kad je vidjela Bibliju bilo je kad je došla u adventističku indijansku školu Holbrook.

Objasnila sam Lilly kako mnogi ljudi u svijetu smatraju izvještaj o stvaranju izmišljenim.

"Što ti misliš o tom izvještaju?" pitala sam je.

Lilly nije imala sumnje.

"Gospodin Hubbard, učitelj matematike, svoj sat uvijek započinje kratkim duhovnim razmišljanjem", rekla je. "Danas nas je naveo na razmišljanje kad nam je rekao da stvari ne mogu nastati iz ničega. Mora postojati Tvorac!"

Razgovori s Lilly i ostalim djevojkama podsjetili su me na redak iz 1. Korinćanima 3,6 gdje Pavao kaže:

“Ja zasadih, Apolon zali, ali Bog dade rasti.”

Hvala vam na darovima trinaeste subote koji su prije tri godine pomogli u pokretanju izgradnje nove sportske dvorane i zdravstvenog središta zvanog *Novi život* na adventističkoj indijanskoj školi Holbrook. Vaši darovi ovoga tromjesečja pomoći će u dovršenju druge faze izgradnje te ustanove koja će se boriti s visokom stopom pretilosti, bolestima srca, dijabetesom, depresijom i samoubojstvima među domorocima američke djece i mladeži.

Povezano s iskustvom

- ◆ Zamolite neku ženu da podijeli ovo iskustvo u prvom licu.
- ◆ Imena učenika promijenjena su kako bi se zaštitila njihova privatnost.
- ◆ Slike povezane s iskustvom preuzmite na Facebooku: bit.ly/fb-mq.
- ◆ Misijske objave i činjenice o Sjevernoameričkoj diviziji preuzmite na: bit.ly/NAD-2021.

Ime Navajo nastalo je iz španjolskog jezika, od riječi iz govora plemena Tewe (govori ga narod Pueblo) — *navahu* “polja uz jarugu”. Navajosi sami sebe zovu Diné.

7. kolovoza 2021.

Plaža ili pustinja?

Arizona, SAD

Moj muž Loren i ja imali smo poslove iz snova. On je posjedovao uspješnu savjetodavnu tvrtku, a ja sam radila u razvoju AdventHealtha. Voljeli smo živjeti život na plaži u Floridi.

Ali činilo se kao da je nešto nedostajalo. Počeli smo se moliti Bogu da nas vodi da zajedno radimo puno radno vrijeme za misiju. Zapravo, nismo bili otvoreni otići nikamo drugdje osim u Tennessee, gdje su živjela naša djeca i unučad.

A onda sam prisustvovala konferenciji u organizaciji Ženske misije Sjevernoameričke divizije. To je bilo vrijeme snažne molitve i predaje Bogu. Slučajno sam prolazila pokraj štanda Adventističke indijanske škole Holbrook, u izložbenoj dvorani. Primijetila sam lijepu keramiku koju su izradili učenici. Kupila sam tri komada keramike rađene pomoću konjske grive.

Kad sam obavila kupnju, žena na štandu me pitala o mojem poslu. Kad sam joj rekla da radim u razvoju, ona je uzbuđeno pokazala na drugu ženu na štandu. "Ovo je naša direktorica razvoja i ona se umirovljuje", rekla je.

Rekla mi je da se Holbrook nalazi u Arizoni. "Nema izgleda da se tamo selimo", pomislila sam. Muž i ja bili smo skloni predjelima s mnogo vode. Pustinja u Arizoni nije bila na našem popisu mjesta gdje bismo željeli živjeti.

Prošlo je šest mjeseci. Loren i ja smo se nastavili moliti. Prijatelj je izvijestio Lorena o otvaranju radnog mjesta za profesora socijalnog rada na Južnom adventističkom sveučilištu u Tennesseeju, i mi smo počeli sanjati o preseljenju.

Loren je u zadnji čas donio odluku da prisustvuje sjednici Generalne konferencije 2015. u San Antoniju, u Teksasu. Dok je bio tamo, ugledao je keramiku rađenu konjskom grivom u izložbenoj dvorani i tako se našao na štandu Adventističke indijanske škole Holbrook. Žena na štandu zamijetila je njegov bedž sa slovima "LCSW". "Znači li to 'Licencirani klinički nešto?'" pitala je. Loren je klimnuo glavom. "Licencirani klinički socijalni radnik", rekao je.

"Trebamo jednog!" uskliknula je žena uzbuđeno.

Loren se zabrinuto nasmijao. Gledao je kako da pobjegne, ali žena je nastavila ispitivati o poslu njegove supruge. Odgovorio je kako ona radi u razvoju u Bolnici Florida.

"Trebamo i to!" rekla je žena mašući svojem mužu koji je zapravo bio ravnatelj Holbrooka.

Kasnije mi je Loren ispričao što se dogodilo. "Uh-oh!" odgovorila sam.

Tjednima kasnije odlučili smo posjetiti Holbrook na kraju ljetovanja. Prije no što smo stigli, Loren je primio telefonski poziv iz Južnog adventističkog sveučilišta. Nije dobio posao. Nastala je panika. Naslutila sam da me Bog iskušava da vidi hoću li biti voljna ići kamo god me On odvede. Loren i ja proveli smo više od devet sati razgovarajući sa zaposlenicima Holbrooka o misiji škole prema američkoj domorodačkoj djeci i mladeži. Saznali smo da zaposlenici maštaju o tome da imaju kršćansko savjetovanje u svako vrijeme za učenike s posttraumatskim stresnim poremećajem i drugim nevoljama vezanim uz mentalno zdravlje.

Nisam mogla spavati te noći.

Ali prije nego što sam otvorila oči ujutro, glavom su mi počele prolaziti misli kako bi bilo lijepo raditi u Holbrooku. Kad sam iskočila iz kreveta, opazila sam poznatu knjigu na polici s knjigama. Posegnula sam u svoj ruksak i izvukla iz njega istu knjigu koju je Loren dobio na sjednici Generalne konferencije. Ja sam je spakirala u zadnji čas. Naslov knjige bio je: *Follow: Anytime, Anywhere, at Any Cost* (Slijedi: Bilo

kada, bilo kamo, po svaku cijenu), napisao ju je Don MacLafferty. U tom trenutku shvatila sam da me Bog zove u indijansku školu Holbrook. Rekla sam Bogu da treba staviti isti dojam u Lorenovo srce. Molila sam se i čekala.

Nekoliko dana kasnije, dok smo ulazili u naš dom u Floridi, Loren je izjavio kako se osjeća uvjerenim da Bog želi da se preselimo u Holbrook. Te večeri poslali smo naše životopise i počeli se pakirati. Dva tjedna kasnije bili smo već zaposleni u Holbrook. Drago nam je da smo slijedili Boga u Holbrook.

Hvala vam na darovima trinaeste subote koji su prije tri godine pomogli u pokretanju izgradnje nove sportske dvorane i zdravstvenog središta Novi život u Adventističkoj indijanskoj školi Holbrook.

Povezano s iskustvom

- ◆ Zamolite neku ženu da podijeli ovo iskustvo u prvom licu
- ◆ Slike povezane s iskustvom preuzmite na Facebooku: bit.ly/fb-mq.
- ◆ Misijske objave i činjenice o Sjevernoameričkoj diviziji preuzmite na: bit.ly/NAD-2021.

14. kolovoza 2021.

Posebno prijateljstvo

Marshallovi Otoci

Petnaestogodišnji dječak misionar iz Marshallovih Otoka sklopio je nevjerojatno dopisno prijateljstvo sa sedamdeset-sedmogodišnjim umirovljenim misionarom u dalekoj američkoj državi Teksas.

Prijateljstvo je započelo kad je umirovljeni misionar, djed Bob, saznao za obitelj dječaka misionara preko misijskih iskustava u *Vijestima iz svijeta*. Dječakov otac bio je ravnatelj škole, a njegova majka poučavala je u adventističkoj misijskoj školi na zabačenom otoku Ebeye. Djed Bob htio je učiniti nešto posebno kako bi podupro tu obitelj. On je već doprinio dajući subotnjoškolske darove svakog tjedna, i dao je nešto više kad se sakupljao dar za pomoć toj školi 2018. godine. Ali želio je učiniti još više. Odlučio je mjesečno slati pakete koji su sadržavali igračke, hranu i školski pribor za obitelj i druge misionare na otoku.

Raijan je imao trinaest godina kad je stigao prvi paket. On i njegova obitelj kleknuli su i pomolili se Bogu prije nego što su otvorili svaki od paketa. Ali prije nego što bi se mogao igrati s novom igračkom ili kušati slastice, otac mu je rekao kako treba napisati pismo zahvalnosti djedu Bobu. Tako je započelo nevjerojatno prijateljstvo preko pošte. Djed Bob je slao pakete, a Raijan je odgovarao pismima napisanim rukom.

U tri godine Raijan je primio mnogo paketa i poslao mnogo pisama. Pisao je o svojoj sreći primanja paketa. Opisivao je svoje probleme u školi. Izražavao je strah od smrti kad je njegov prijatelj iz razreda iznenada umro i kad je isti tjedan u helikopterskoj nesreći umro znameniti košarkaš Kobe Bryant.

Uskoro nakon što je poslao pismo o smrti, primio je odgovor djeda Boba. Bio je to prvi i zadnji put da mu je djed Bob poslao osobno pismo.

Tri tjedna nakon toga djed Bob je dospio u bolnicu. Kratko vrijeme nakon toga vratio se kući na hospicijsku njegu. Tijekom dva tjedna na hospicijskoj njezi, djed Bob pripremio je još osam paketa za Raijana i njegovu obitelj. Njegov je sin poslao zadnje pakete nakon što je djed Bob umro.

Smrt djeda Boba zaprepastila je Raijana, ali je on nastavio pisati pisma. Poslao je sljedeće pismo sinu djeda Boba kao odgovor na paket:

“Moja sućut. Dan kad smo čuli o smrti djeda Boba, bio sam zaprepašten, iako sam znao da mu je ostalo nekoliko dana života. Nadao sam se drukčijem ishodu. Početkom veljače ove godine pisao sam mu kako lako smrt može doći nama ljudima i o nedavnim smrtima kolege tinejdžera i slavne košarkaške zvijezde Kobe Bryanta. Tjedan dana kasnije odgovorio je pismom u kojem je rekao da, iako je tužno kad netko umre, mi se ne bismo trebali bojati smrti jer ju je Bog pobijedio. Rekao kako bismo trebali živjeti naše živote kao da ćemo sutra umrijeti, dok također očekujemo da ćemo živjeti još stotinu godina. Djed Bob me je ohrabrio da nastavim sa svojim životom jer bih inače propustio nove mogućnosti koje mi sutrašnjica može donijeti; dok također trebam iskoristiti svaki dan kao novu priliku da svjedočim ljudima o Bogu i možda osvojim njihove živote za Njega. Vrlo sam zahvalan za njegovo ohrabrenje i utjehu jer sam sada manje žalostan nego što bih bio da nije bilo njegovog pisma. Iako ga možda nisam upoznao osobno, on je utjecao na mene i ohrabrio me da budem ljubaznija i druželjubljuvija osoba koja voli. Iako ga nikada neću osobno upoznati na ovom svijetu, čvrsto vjerujem da ću ga vidjeti kad jednoga dana svi dođemo na Nebo. Možda ja ne znam koliko tuge vi osjećate, ali znam da Bog razumije sve okolnosti kroz koje prolazimo i da možemo u Njemu pronaći utjehu.”

Hvala vam za vaše tjedne misijske darove koji pomažu poduprijeti rad misionara na Marshallovim Otocima i drugdje u svijetu. Hvala vam što ćete napraviti nešto više za širenje Božjeg djela za ovo posljednje vrijeme.

Povezano s iskustvom

- ◆ Djed Bob je Robert McChesney, umirovljeni misionar koji je poučavao na adventističkim ustanovama u Zambiji, Zimbabveu, Indoneziji i Sjedinjenim Američkim Državama četrdeset godina. On je otac Andrewa McChesneyja, urednika *Vijesti iz svijeta*.
- ◆ Pogledajte Rajjana na Youtubeu: bit.ly/Surprise-Box-NAD.
- ◆ Slike povezane s iskustvom preuzmite na Facebooku: bit.ly/fb-mq.
- ◆ Misijske objave i činjenice o Sjevernoameričkoj diviziji preuzmite na: bit.ly/NAD-2021.

Škola adventista sedmog dana Delap, poznata i kao Adventistička škola Majuro, škola je koja obuhvaća razrede od male škole do dvanaestog razreda, koju vodi Guam-mikronezijska misija u Majuru, glavnom gradu Marshallovih otoka. Škola je osnovana 1978. i njome upravljaju uglavnom studenti misionari.

21. kolovoza 2021.

Nogomet, juha i Bog

Nunavut, Kanada

Zamolite dvije osobe da predstavite ovaj intervju za vrijeme čitanja Vijesti iz svijeta.

Voditelj: Nunavut je najnovije, najveće i najsjevernije područje Kanade. Nunavut, koji je osnovan 1999. godine, je golemo i rijetko naseljeno područje s tundrom, surovim planinama i zabačenim selima u koje se može doći jedino brodom ili zrakoplovom. Također, to je dom maloj skupini adventista. Danas ćemo upoznati jednu od adventistica. (Okreće se prema intervjuiranoj osobi.) Možete li se, molim vas, predstaviti?

Sakhile: Moje je ime Sakhile. Supruga sam i majka dvoje djece, dječaku i djevojčici. Radim kao medicinska sestra u glavnom gradu Nunavuta, Iqaluitu, koji ima otprilike 8.000 ljudi. Doselili smo se ovamo prije godinu dana iz Pond Inleta, male zajednice od 1.800 ljudi, sjeverno u Nunavuta.

Voditelj: Područje Nunavut suočava se s visokom stopom beskućništva i nasilja u obitelji. Što adventisti mogu učiniti?

Sakhile: Kad smo stigli u Pond Inlet, tamo je živjela adventistička obitelj iz Jamajke. Nakon što su otišli, mi smo bili jedini adventisti i živjeli smo usred zajednice. Moj muž je radio u općinskoj upravi, a ja sam bila jedina medicinska sestra u gradu. Da mi nismo radili naš posao, mnogo tog se ne bi događalo u zajednici. Moglo bi se reći da smo bili na položajima od utjecaja.

To nam je otežavalo svjedočenje. Neki su ljudi bili spremni prihvatiti bilo što što smo rekli kao činjenicu, a mi nismo htjeli iskoristiti njihovo povjerenje. Također, nismo željeli da

gledaju na nas kao da koristimo naš položaj kako bismo nametali svoja uvjerenja.

Ali bilo je određenih postignuća koja smo ostvarili. Osnovali smo nogometni klub za djevojčice od devet do dvanaest godina. Pond Inlet nije imao nogometnih klubova za djevojčice, a naš je klub imao dobar utjecaj na zajednicu. Odrasli su počeli primjećivati da mlade djevojke više ne lutaju besciljno ulicama. Djevojčice su imale svrhu. Dolazile su na treninge nogometnog kluba i na prijateljsko druženje uz grickalice. Također smo naučili djevojčice kako prikupiti sredstva za klub. Ja nisam samo pekla torte kako bih ih prodala; to je bilo mentorstvo. Naučili smo djevojčice da preuzmu vođenje kluba kako bi mogle nastaviti bez nas. Utjecaj na zajednicu ostvarili smo i kroz prijatelje moje djece. Njihov prijatelj je pitao smije li doći igrati se s nama petkom navečer i u subotu. Mi smo u to vrijeme imali obiteljsko subotnje bogoslužje pa smo pozvali djecu da nam se pridruže.

Voditelj: Kakav je Iqaluit u usporedbi s Pond Inletom?

Sakhile: Nekoliko adventističkih obitelji živi u Iqaluitu i prijateljstvo nam je zaista pomoglo da duhovno rastemo. Mogu nazvati druge vjernike i pitati da se mole za nas. Osjećam da je tamo sigurno gnijezdo. U Iqaluitu poučavam dječji subotnjoškolski razred preko PowerPoint prezentacija i radim planove za djecu kako bi se uključili u pomaganje starijima i kako bi radili druga djela ljubaznosti.

Voditelj: Kakav je vaš san za mjesnu adventističku crkvu?

Sakhile: Trebamo našu vlastitu crkvenu zgradu. Naše svjedočenje je vrlo ograničeno našom nemogućnošću da imamo mjesto koje možemo zvati domom. Kad sam prvi put posjetila Iqaluit prije nekoliko godina, imali smo posvećeno mjesto za subotnja bogoslužja gdje smo posluživali juhu beskućnicima tijekom tjedna. Iako subotom kuhinja za juhe nije radila, beskućnici su znali da subotom mogu doći u zgradu na zajednički ručak. Manji prostor koji sada iznajmljujemo nije dovoljno velik za obroke. Moj razred subotnje škole sastaje se

u dnevnom boravku moje kuće. Osnovnoškolci se sastaju u dnevnom boravku nekoga drugoga, a dječji razred se sastaje u trećem domu. Odrasli se sastaju u našoj iznajmljenoj crkvenoj zgradi. Bilo bi predivno kad bismo mogli imati bogoslužja i ostala okupljanja na jednom mjestu.

Voditelj: Hvala vam što ste dali uvid u zabačeno kanadsko područje Nunavut. (Obraća se slušateljima.) Dio darova trinaeste subote ovoga tromjesečja pomoći će da se otvori nova crkva i uslužno društveno središte za svjedočenje o Bogu u jednoj zajednici Nunavuta. Hvala vam što namjeravate velikodušno priložiti darove trinaeste subote.

Povezano s iskustvom

- ◆ Zamolite muškarca i ženu, ili dvije žene, da predstave ovaj intervju tijekom vremena za *Vijesti iz svijeta*. Oni ne trebaju naučiti svoj govor napamet, ali trebaju biti dovoljno upoznati s njim da ga ne moraju čitati.
- ◆ Slike povezane s iskustvom preuzmite na Facebooku: bit.ly/fb-mq.
- ◆ Misijske objave i činjenice o Sjevernoameričkoj diviziji preuzmite na: bit.ly/NAD-2021.

28. kolovoza 2021.

Anđeo na benzinskoj postaji

Izbjeglice u Sjevernoameričkoj diviziji

Lamphai je uznemireno zurila u zburujućem labirintu autocesta oko i iznad nje u američkom gradu Chicagou. Nije znala kako pronaći muža. Pogledala je u četvero djece koja su sjedila u automobilu i pitala se što učiniti dalje.

Par je došao u Sjedinjene Američke Države kao izbjeglice iz južnoazijske države Laos, i oni su se vozili državom sa svoje šestero djece u potrazi za poslom. Napuštajući Sacramento u Kaliforniji, obitelj je prvo putovala 2.250 kilometara u Grand Island u Nebraski, jer su čuli da jedna tvornica zapošljava ljude s ograničenom razinom poznavanja engleskog jezika. Ali kad su stigli, saznali su da su radna mjesta popunjena i da tvrtka više ne zapošljava. Bili su tamo, u sredini Sjedinjenih Američkih Država, sa šestero djece — bez doma, bez posla i sa slabim znanjem engleskog jezika.

Da bi sve bilo još složenije, Lamphai se nije usuđivala voziti američkim autocestama. Tek je naučila voziti automobil i dobila je vozačku dozvolu u Kaliforniji. Dvoje prijatelja iz Kalifornije pratili su obitelj u Nebrasku, jedan je vozio obiteljski automobil, a drugi je vozio kamion za selidbu. Ali prijatelji nisu mogli dugo ostati.

Kontaktirajući sve kojih su se mogli sjetiti za savjet, Lamphai i njezin muž konačno su čuli o mogućem zapošljavanju u Hollandu u Michiganu, udaljenom dodatnih 1.200 kilometara. Lamphai je odlučila biti hrabra i voziti po američkim autocestama i vjerovati Bogu da će biti s njom. Obitelj je krenula na put od dvanaest sati za Michigan. Njezin muž je vozio kamion za selidbu s njihovo dvoje djece i svim stvarima. Ona ga je slijedila u automobilu s ostalih četvero djece.

Sve je bilo dobro do Chicagoo. Lamphai je pokušavala slijediti svojeg muža, ali zapela je u gustom prometu i izgubila kamion iz vida. Obuzeta osjećajima i zbunjena u labirintu cesta, nije mogla odlučiti kojim putem da krene pa je stala na bezinsku crpku.

Ni ona, niti njezin muž nisu imali mobilne telefone. Ni na koji način nije mogla uspostaviti vezu s njim i nije znala kako pronaći njihovo odredište. Njezina jedina nada bio je Bog. Bilo joj je drago što su misionari posjetili njihov izbjeglički kamp u Tajlandu kako bi im govorili o Bogu. Ona i četvero djece iskreno su se molili Bogu za pomoć.

Kad su otvorili oči, ugledali su muškarca ugodnog izleda kako hoda prema njima.

“Dajte mi da pogodim”, rekao je. “Tražite li svog muža Veuyja?”

“Da!” rekla je iznenađeno.

U tišini se pitala: “Kako ovaj potpuni stranac zna ime mojega muža?”

“Sjednite u automobil i slijedite me”, rekao je muškarac, okrećući se kako bi ušao u svoj auto. “Ja ću vam pomoći da ga pronađete.”

Lamphai ga je poslušno slijedila do ceste i kroz labirint čikaških autocesta dok iznenada, odmah ispred njih, nije ugledala selidbeni kamion svojega muža.

Zahvalnost je prožela djecu i nju. Okrenuli su se kako bi mahnuli i zahvalili ljubaznom strancu, ali on je nestao. Njegov automobil se izgubio prije nego što su ga mogli pozdraviti.

Obitelj je sigurno stigla u Holland, Michigan. Veuy i Lamphai našli su poslove u mjesnoj tvrtki za brodove kojom je upravljala adventistička obitelj. Počeli su pohadati adventističku crkvu u Hollandu.

Uskoro su pozvali nove Lao prijatelje da im se pridruže i crkva je dala maloj skupini sobu u kojoj su mogli imati bogoslužje na svojem jeziku. Njihova skupina je rasla i danas ima svoju crkvu u kojoj Lamphai veselo govori o Bogu koji

je poslao anđela na benzinsku crpku da joj pomogne pronaći put.

Nekoliko skupina Laosa niknulo je diljem Sjevernoameričke divizije kao rezultat darova trinaeste subote 2011. godine. S darovima trinaeste subote ovoga tromjesečja pomoći ćete osigurati pastore i novčana sredstva za skupinu kao što je Lamphaina. Hvala vam što namjeravate velikodušno prinijeti darove trinaeste subote.

Povezano s iskustvom

- ◆ Slike povezane s iskustvom preuzmite na Facebooku: bit.ly/fb-mq.
- ◆ Misijske objave i činjenice o Sjevernoameričkoj diviziji preuzmite na: bit.ly/NAD-2021.

4. rujna 2021.

Dvojba

Izbjeglice u Sjevernoameričkoj diviziji

Netko je ocu rekao o Bogu u Iraku. Otac je zavolio Boga i pridružio se mjesnoj adventističkoj crkvi. Majka je, ipak, odlučila ostati u svojoj tradicionalnoj religiji.

Nakon nekog vremena život je postao težak za obitelj u Iraku. U strahu za sigurnost majke i njihove dvije male kćeri, otac se s obitelji preselio u Sjedinjene Američke Države — kao izbjeglice.

Nakon godine dana života u Michiganu, obitelj se preselila u Kaliforniju. Otac nije mogao podnositi zimu u Michiganu. Vrlo niske temperature uzrokovale su mu bol zbog ratnih ozljeda koje je pretrpio u Iraku.

U Kaliforniji su otac i majka poslali svoje kćeri u državnu školu. Ali otac se molio da djevojke budu u mogućnosti pohađati adventističku školu. On nije imao novca za plaćanje crkvene škole, a i da je imao, nije znao nijednog adventista koji bi mu rekao gdje da nađe koju. Ipak se molio: “Molim Te, Bože, pomози da moje kćeri prime adventističko obrazovanje. Pomози mi da pronađem nekog adventista.”

Jednoga dana otac je posjetio pučku kuhinju koja je raznosila namirnice obiteljima u potrebi. Dok je čekao da primi hranu, otac je započeo razgovor s volonterom i otkrio da je čovjek adventistički pastor. Štoviše, volonter mu je rekao da pučku kuhinju vodi mjesna adventistička crkva koja posjeduje školu.

Kod kuće je otac priopćio majci dobru vijest. On i majka su pažljivo štedjeli novac kako bi se mogli vratiti u školu i dobiti bolje poslove te poduprijeti svoju obitelj. Odlučili su upotrijebiti svoj dragocjeni novac za školarinu svojim kćerima.

Nakon kratkog vremena otac se zaputio u crkvenu školu s majkom i njihovim dvjema djevojčicama od devet i jedanaest godina. Sjeli su u ravnateljčin ured, a lica su im sjala dok su čekali što učiniti dalje.

Ravnateljica i pastor koji je sjedio nasuprot nje su se međusobno pogledali i zatim usmjerili pogled na oca, majku i djevojčice. Želja na licima roditelja i djevojčica stezala im je srce. Ali novac koji su prikupili otac i majka nije bio dovoljan.

“Jako želimo da djevojčice pohađaju ovu školu”, rekla je ravnateljica. “Ali, nažalost, nema dovoljno novca koji bi pokrio njihovu školarinu.”

Ravnateljica je ušutjela i ponovno pogledala u pastora. Vidjela je suosjećanje u njegovim očima i osjećala se ohrabreno da nastavi.

“Upisat ćemo djevojke u školu”, rekla je. “Hajdemo vjerovati Bogu da će nekako osigurati školarinu.”

Četvero odraslih i dvije djevojčice kleknulo je na pod i pognulo svoje glave. “Dragi Bože, mi trebamo Tvoju pomoć”, molio se pastor. “Molim Te, osiguraj novac za školovanje ovih dviju dragocjenih djevojčica.”

Kratko nakon što je obitelj otišla, ravnateljica je primila telefonski poziv. Bila je to koordinatorica Ministarstva useljništva za adventističke izbjeglice i Adventističke crkve u Sjevernoameričkoj diviziji. Zvala je kako bi obavijestila da ima novac za pomoć u plaćanju školarine izbjegličke djece koja možda žele pohađati crkvenu školu. Rekla je kako je novac došao od adventista diljem svijeta koji su ga darovali trinaeste subote 2011. godine.

Ravnateljica nije mogla vjerovati što čuje. Brzo je nazvala oca kako bi mu rekla da je novac za školarine njegovih kćeri pronađen. “Znao sam da će Bog ispuniti naše molitve!” uskliknuo je otac.

Dio darova trinaeste subote ovoga tromjesečja opet će pomoći izbjeglicama u Sjevernoameričkoj diviziji. Neka Bog upotrijebi i vaše darove kako bi odgovorio na još molitava

kakva je bila ona očeva. Zamislite kako će to biti sresti se s nekim na Nebu tko je naučio više o Bogu i odlučio Mu služiti zato što ste vi bili darežljivi.

Povezano s iskustvom

- ◆ Adventistička misija ne otkriva imena članova obitelji ili njihovo mjesto stanovanja zbog privatnih razloga.
- ◆ Slike povezane s iskustvom preuzmite na Facebooku: bit.ly/fb-mq.
- ◆ Misijske objave i činjenice o Sjevernoameričkoj diviziji preuzmite na: bit.ly/NAD-2021.

Sjevernoameričku diviziju čini osam unija konferencija, Adventistička crkva u Kanadi i Guam-mikronezijska misija.

Ne postoji službeni jezik u Sjedinjenim Američkim Državama. Skoro svi govore engleski jezik i skoro sve vladine obrazovne ustanove i poslovi provode se na engleskom jeziku. Španjolski je drugi najčešći jezik.

11. rujna 2021.

Nestala ozlojeđenost Izbjeglice u Sjevernoameričkoj diviziji

Zamislite da imate sedam godina i da bježite u džunglu kako biste spasili svoj život. Kako bi to utjecalo na vas?

To je bio život Jimmyja Shwea u južnoazijskoj državi Myanmar, nekada znanoj kao Burma.

Kao dječak, Jimmy je iz svog iskustva razvio duboku odbojnost prema vlastima. U jednom je trenutku, izgubljen u džungli, pomislio da će umrijeti.

Preživi li, odlučio je da će se pridružiti pokretu oružanog otpora kako bi se osvetio. Nakon dvije godine razdvojenosti, Jimmy je pronašao svojega oca u izbjegličkom kampu u Tajlandu.

Ali njegov se otac nije slagao s Jimmyjevim nakanama, rekavši kako posezanje za oružjem neće pomoći. Umjesto toga, poticao je Jimmyja da postane pastor i govori svojem narodu o Božjoj ljubavi i nadi u vječni život.

Jimmyju nije bilo lako obuzdati svoju ljutnju i duboku ozlojeđenost.

Ali vidio je očev mir i sreću dok su polazili mjesnu adventističku crkvu u izbjegličkom kampu. Čitao je u Bibliji o borbi između Krista i Sotone. Shvatio je da je njegov otac u pravu i odlučio je oprostiti onima koji su mu učinili nepravdu.

Jimmy je postao adventistički pastor i kasnije se preselio u Sjedinjene Američke Države.

Uskoro je saznao da su mnoge adventističke obitelji koje je poznao iz izbjegličkog kampa u Tajlandu raštrkane po Sjevernoj Americi. Svi su oni pokušavali pronaći adventističke crkve, ali nisu dovoljno poznavali engleski jezik da bi shvatili poruku ili sudjelovali na bogoslužjima.

Mnogi su postajali obeshrabreni.

Jimmy je čeznuo posjetiti ih i ohrabriti ih u njihovoj vjeri. Želio im je pomoći osnovati male skupine kako bi mogli slaviti Boga na svojem vlastitom jeziku.

Uz mnogo molitve, Jimmy je podignuo tri crkve. Ali, radeći puno radno vrijeme kako bi uzdržavao obitelj, nije imao vremena i novčanih sredstava da bi putovao i pomogao ikom od dvije tisuće adventističkih izbjeglica iz Karena raštrkanih po kontinentu.

“Ali Bog je poznao moje srce i moje potrebe”, svjedoči Jimmy Shwe, koji sada služi kao pastor u Konferenciji Karolina i kao savjetnik za uspostavljanje crkava Karena u Ministarstvu useljništva adventističkih izbjeglica u Sjevernoameričkoj diviziji.

“Bog je vodio sve vrijeme i On je već imao plan”, dodao je Jimmy.

Darovi trinaeste subote prikupljeni 2011. godine osigurali su novčana sredstva kako bi se dosegli izbjeglice u Sjevernoj Americi. Sredstva su omogućila Jimmyju da posjeti izbjegličke obitelji raštrkane diljem Sjedinjenih Američkih Država i Kanade, pomažući im da osnivaju skupove na vlastitom jeziku i da služe svojim zajednicama.

Njegovim radom osnovano je pedeset i pet karenskih crkava diljem kontinenta u posljednjem desetljeću.

Sve je to bilo moguće zato što su članovi crkve bili darežljivi i jer su Jimmy i drugi kao on dopustili Bogu da zamijeni njihovu ozlojeđenost — oprostom i ljubavlju.

Darovi trinaeste subote ovoga tromjesečja opet će pomoći u dijeljenju Radosne vijesti izbjeglicama u Sjevernoameričkoj diviziji. Hvala vam što namjeravate velikodušno priložiti darove.

Povezano s iskustvom

- ◆ Znajite da je blizu 10.000 adventističkih izbjeglica među različitim jezičnim skupinama u Sjevernoameričkoj diviziji. Pastor Jimmy posebno doseže izbjeglice koje govore jezikom Karena, kojih je kao aktivnih članova nešto više od dvije tisuće.
- ◆ Slike povezane s iskustvom preuzmite na Facebooku: bit.ly/fb-mq.
- ◆ Misijske objave i činjenice o Sjevernoameričkoj diviziji preuzmite na: bit.ly/NAD-2021.

18. rujna 2021.

Dva muškarca protiv jednog Boga

Izbjeglice u Sjevernoameričkoj diviziji

Desetogodišnja Niang ustala je kako bi krenula u školu, dok je vani još uvijek bio mrak.

Bila je zabrinuta. Škola ju je brinula svakog dana. Njezina obitelj se prije godinu dana kao izbjeglička preselila u Sjedinjene Američke Države, i škola joj je bila teška u državi Georgiji.

Nije govorila engleski jezik tečno. Nije imala puno prijatelja. I morala je hodati u školu po mraku. Otac nije mogao ići s njom zato što je noću radio. Majka je morala ostati kod kuće sa sestricom koja je bila jako mala.

Niang se molila prije nego što je napuštala kuću: "Dragi Bože, molim Te, pomози mi da preživim još jedan dan u školi. Pomози mi da ne upadnem u nevolje s učiteljicom. Zaštiti me dok pješačim u školu. Amen."

Niang je zabacila svoj težak, crn ruksak na ramena i zakoračila na mračnu ulicu. Kad bi išla prečacem, do škole bi mogla doći za samo deset minuta. Trebala je proći pokraj nekoliko zgrada sa stanovima i kroz šumu kako bi došla do škole. Možda će sresti neku djecu na putu da joj prave društvo.

Nikoga od djece Niang nije vidjela dok je hodala šumom. Zrak je bio tih. Drveće je izgledalo kao tamne sjene.

Iznenada, dva velika muškarca pojavila su se pred njom. Jedan od njih držao je nešto što je ličilo na bijelu platnenu torbu. Bila je mlitava i prazna. Ispružio ju je.

"Hej, možeš li pridržati ovo za nas?" pitao je.

Niang je pomislila kako je to vrlo čudno pitanje. Zastala je i zakoračila nekoliko koraka unatrag. Muškarac se pomak-

nuo nekoliko koraka naprijed. Niang je zabrinuto pogledala uokolo, nadajući se da neka druga djeca idu prečacem. Nikoga nije vidjela. Pogledala je muškarce. Njih je bilo dvoje, a ona je bila sama. Bili su visoki i krupni, a ona je bila niska i mala. Bi li trebala pridržati bijelu torbu?

“Ne želim to!” viknula je Niang, odmahujući glavom. Okrenula se i potrčala najbrže što je mogla. Muškarci su bili iznenađeni.

“O, ne!” rekao je jedan. “Nemoj trčati!”

Ali Niang nije namjeravala stati. Bila je uplašena. Čula je govorkanja o otmicama djece. Znala je da je muškarci mogu lagano ugrabiti.

“Gospodine, molim Te, pomози mi”, molila se. “Molim Te, zaštititi me!”

Pitala se mogu li je oni ugrabiti svakog trenutka. Željela je biti načisto s Bogom.

“Ako sam učinila nešto krivo, molim Te, oprosti mi”, molila se. Osluškiavala je zvukove slijede li je muškarci. Ništa nije čula, pa je zastala na trenutak. Srce joj je snažno lupalo. Zatim je začula veselo ćaskanje djece dok su prečicom išla u školu. Niang je osjetila olakšanje. Mogla je hodati s drugom djecom i biti sigurna.

Slijedila je troje mlade djece prema školi. Kad su došli do mjesta gdje su stajala dva muškarca, nikoga nije bilo. Niang je odahnula. “Dragi Bože, hvala Ti što si me zaštitio”, molila se.

Dva velika muškarca bila su nadvladana još većim Bogom.

Prije deset godina darovi trinaeste subote pomogli su izbjegličkoj djeci kao što je Niang da se prebace iz državnih škola u adventističke škole. Dio darova trinaeste subote ovoga tromjesečja opet će pomoći izbjegličkoj djeci da dobiju adventističko školovanje. Hvala vam na vašim velikodušnim darovima.

Povezano s iskustvom

- ◆ Stavite izazov pred slušatelje da se mole Bogu u svakoj prilici.
- ◆ Znaj da Niang pohađa Južno adventističko sveučilište i namjerava postati stomatologinja misionarka.
- ◆ Slike povezane s iskustvom preuzmite na Facebooku: bit.ly/fb-mq.
- ◆ Misijske objave i činjenice o Sjevernoameričkoj diviziji preuzmite na: bit.ly/NAD-2021.

25. rujna 2021.
Komadić istine
Trinaesta subota

Skoro je bilo vrijeme ručka i vođa tima je mobitelom nazvao Niang da joj kaže kako je na putu da je pokupi u Maryvilleu, Tennessee. Niang je bila gladna.

Bila je spremna uživati u svojoj užini dok je razgovarala s drugim studentima — literarnim evanđelistima o njihovim iskustvima tog jutra.

Tada je ugledala ženu kako posprema namirnice u svoj automobil na parkiralištu diskontne trgovine. Bilo je dovoljno vremena za razgovor s jednom osobom prije ručka. Niang je pristupila ženi s blistavim osmijehom.

“Dobar dan, gospođo”, rekla je. “Moje ime je Niang i ja sam studentica koja zarađujem školarinu studentskim poslovima. Ovog ljeta pokušavamo promicati obiteljske vrijednosti i pomoći zajednici.”

Niang je posegnula u svoju torbu i izvukla knjigu o zdravlju koja uči ljude kako koristiti ljekovitost bilja u prirodnom obliku.

Žena je prihvatila knjigu i gledala naslovnicu.

Vidjevši kako je žena tiha, Niang je izvukla kuharicu. “Volite li kuhati kod kuće?” pitala je. Zatim je pokazala ženi knjigu duhovnog sadržaja, posebno pripremljenu klasiku Ellen G. White u trinaest poglavlja — *Put Kristu*. Žena je gledala u tri knjige u svojim rukama. Činila se vrlo zainteresiranom.

“Ali uhvatili ste me u krivi dan”, rekla je žena. “Nemam čekovnu knjižicu i nemam gotovine.”

“Primamo i kartice, ako je potrebno”, rekla je Niang.

“O, ne želim koristiti svoju debitnu karticu jer mojem se mužu to neće svidjeti”, rekla je žena.

Ali i dalje je držala knjige u rukama. Činilo se kao da ih ne želi predati natrag. Niang je izvukla još knjiga uključujući knjige Ellen G. White *Isusov život* i *Veliki sukob*. Saznavši da žena ima djecu, pokazala joj je nekoliko dječjih knjiga.

“Sve ove knjige su dobre”, rekla je žena. Činilo se kako nije mogla odabrati knjigu.

“Znate što?” rekla je žena napokon. “Uzet ću sve ove knjige!” Predstavivši se kao Cindy, koristila se debitnom karticom kako bi platila knjige. Nakon što je završila transakciju, Niang je pitala ženu može li se pomoliti s njom.

“O da, voljela bih se pomoliti”, rekla je Cindy.

“Dragi nebeski Oče”, molila se Niang, “Hvala Ti što si nam dao još jedan dan života i ovu priliku da upoznam Cindy. Tvoje vrijeme je savršeno. Oprosti nam naše grijehе i nedostatke. Hvala Ti što su Cindy i njezina djeca sigurni od svega što se trenutno događa. Molim se da im daš mir i utjehu usred svega što se događa u njihovim životima. Molim Te da ih nastaviš okruživati svojom ljubavlju i prisutnošću. Ako Cindy ima bilo kakvih neizrečenih molbi u svojem srcu, molim Te da ih joj ispuniš. Pomozi joj pronaći nadu i vjeru u Tebe preko Isusa Krista. Amen.”

Cindyno lice je isijavalo radost nakon molitve. Riječi su se izlile iz njezinih usta. Rekla je kako njezina obitelj prolazi kroz teško razdoblje nakon iskustva s bolešću i smrti. Tražila je dublji smisao u životu i željela je znati više o Bogu.

Nakon kraćeg vremena, Niang je zadovoljila svoju tjelesnu glad za ručkom s ostalim studentima literarnim evanđelistima. Molila se da Cindy zadovolji svoju duhovnu glad preko istina koje će pronaći u knjigama.

Dio današnjih darova trinaeste subote opet će pomoći izbjegličkoj djeci da prime adventističko obrazovanje. Darovi će također pomoći Sjevernoameričkoj diviziji u izgradnji smještaja za osoblje u adventističkoj školi Palau, na otoku Palau u Tihom oceanu; pomoći će u završetku druge faze izgradnje višenamjenske sportske dvorane u Adventističkoj

indijanskoj školi Halbrook u američkoj državi Arizoni; i pomoći će u otvaranju mjesne adventističke crkve i društvenog središta u zabačenom sjevernom gradu Igloolik, u Kanadi.

Hvala vam što ćete priložiti velikodušne darove za širenje Radosne vijesti u Sjevernoameričkoj diviziji.

Povezano s iskustvom

- ◆ Stavite izazov pred slušatelje da budu poput Niang i da aktivno traže ljude za razgovor i molitvu.
- ◆ Slike povezane s iskustvom preuzmite na Facebooku: bit.ly/fb-mq.
- ◆ Misijske objave i činjenice o Sjevernoameričkoj diviziji preuzmite na: bit.ly/NAD-2021.

Budući projekti trinaeste subote

Darovi trinaeste subote sljedećeg tromjesečja pomoći će Sjevernoj azijskotihooceanskoj diviziji da osnuje:

- ◆ Adventistički centar za životni stil u Ulaanbaataru, Mongolija;
- ◆ Središte za njegu i skrb za useljeničku djecu u Ansanu, Južna Koreja;
- ◆ Misijsko središte Yeongnam u Daegu, Južna Koreja;
- ◆ Tri gradska središta utjeca u Taipeiu, Tainanu i Kaohsiungu, Tajvan;
- ◆ Internetski evanđeoski program koji se obraća internet-skoj generaciji u Japanu.

Kazalo

Dragi voditelju subotnje škole 3

Sjedinjne Američke Države

Sretan što sam se vratio 5

Straža na putu 8

Nisi sam 11

Okružena ljubavlju 14

Njegovateljica za Davatelja lijeka 17

Plaža ili pustinja? 20

Marshallovi Otoci

Posebno prijateljstvo 23

Kanada

Nogomet, juha i Bog 26

Sjevernoamerička divizija

Anđeo na benzinskoj postaji 29

Dvojba 32

Nestala ozlojeđenost 35

Dva muškarca protiv jednog Boga 38

Trinaesta subota

Komadić istine 41

Njiva je svijet

“Prolazeći uz Galilejsko more, ugleda dva brata, Šimuna zvanog Petar i brata mu Andriju, gdje bacaju mrežu u more; bijahu ribari. I kaže im: ‘Hajdete za mnom, učinit ću vas ribarima ljudi!’ Oni brzo ostave mreže i pođu za njim. Pošavši odande, ugleda druga dva brata, Jakova Zebedejeva i brata mu Ivana: u lađi su sa Zebedejem, ocem svojim, krpali mreže. Pozva i njih. Oni brzo ostave lađu i oca te pođu za njim.” (Matej 4,18-22)

www.AdventistMission.org

www.adventisti.hr

www.znaci-vremena.com